

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3055/2022. (II. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.20.743/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Kúria Pfv.II.20.743/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és annak – a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.637.301/2020/4. számú végzésére, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 29.Pk.220.108/2020/7. számú végzésére kiterjedő hatályú – megsemmisítését kérte az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének, 28. cikkének, VI. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, továbbá XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek a sérelme miatt. Az indítványozó felhívta továbbá az Alkotmánybíróságot a vizsgálat hivatalból történő kiterjesztésére is az Alaptörvény XVI. cikkének sérelmére utalva.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint a bíróság első- és másodfokon is az indítványozó volt feleségét, vagyis az édesanyját jogosította fel 2011-ben született gyermekük tekintetében a szülői felügyeleti jog gyakorlására, emellett az apa és a gyermek közötti kapcsolattartást is szabályozta. Az indítványozó azért kezdeményezte a jelen ügy alapját képező eljárást, mert állítása szerint az édesanyja 2020. július 15. és július 18-a, 2020. július 21. és július 25-e, valamint 2020. július 28-a és augusztus 1-je között esedékes – nyári, „ottalvások” – kapcsolattartást akadályozta. Az ügyben első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 29.Pk.220.108/2020/7. számú végzésében indítványozó kérelmét elutasította, amelyet a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.637.301/2020/4. számú végzésével, az indokolás kiegészítésével helyben hagyott.
- [3] A Kúria Pfv.II.20.743/2021/2. számú végzésében megállapította, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás lefolytatása kizárt a bírósági nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint az egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 2. § g) pontja alapján.
- [4] Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítvány szerint az ügyben eljáró bíróságok indítványozó „bizonyítási törekvéseit ellehetetlenítették”, nem vették figyelembe az általa benyújtott bizonyítékokat, így sérült a tisztességes eljáráshoz való joga [az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése]. Ebben a körben hivatkozott arra is az indítvány, hogy az eljáró bíróságok nem indokolták meg megfelelő módon, hogy a bizonyítékokat milyen szempontok szerint értékelték, miért rekesztettek ki egyes (például közokirati) bizonyítékokat az értékelésből. A bíróságok így nem vették figyelembe megfelelően a gyermek érdekeit sem. Mivel kérelmét érdemben csak az ügyben másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék bírálta el, ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében deklarált jogorvoslathoz való joga sérült.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [6] Az indítványozó a Kúria végzését – a tértivevény szerint – 2021. július 14-én vette kézhez, panaszát 2021. augusztus 4-én, határidőben nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz. Ezen túl az indítványozó a főtítkár hiánypótlási felhívását – a tértivevény szerint – 2021. szeptember 3-án vette kézhez, hiánypótlását pedig szeptember 13-án, határidőben adta postára.
- [7] A panaszt ennek alapján az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be.
- [8] A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az eljárás kérelmezője volt – fennáll, és Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét állítja.

- [9] A rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzés az eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, amely alkotmányjogi panasszal támadható. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is kiemeli azonban a következőket: „az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok esetében a jogorvoslati lehetőség kimerítésének a kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz ezért a jogerős döntéssel szemben akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati indítvány benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem él. Ha azonban az indítványozó a felülvizsgálat lehetőségét kimeríti, a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntés tartalma az Alkotmánybíróság eljárására is kihat. Ha ugyanis a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásra alkalmas, azt a Kúria érdemben vizsgálja, az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott döntést a jogerős döntésre is kiterjedően vizsgálhatja. Abban az esetben azonban, ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának ezen nem érdemi döntésén keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést csak két esetben vizsgálhatja. Akkor (i) ha az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati indítvánnyal egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadta, vagy (ii) ha a Kúria végzését mérlegelési jogkörben hozta meg, amely mérlegelés eredményére az indítványozónak bizonyosan nincs ráhatása [Ügyrend 32. § (4) bekezdés, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás I/5. pont].” [3223/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [15]–[16]] Jelen ügyben a felsorolt esetek egyike sem áll fenn: az indítványozó a jogerős döntést határidőben nem támadta meg alkotmányjogi panasszal, a Kúria pedig a felülvizsgálat kizártsága miatt állapította meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség. A kifejtettek miatt az első- és másodfokú döntés vizsgálatára jelen eljárásban nincs mód [lásd: 3393/2021. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [6]].
- [10] Az indítványozó panasa az Alkotmánybíróság által vizsgálandó Pfv.II.20.743/2021/2. számú kúriai végzéssel kapcsolatban érdemi indokolást nem tartalmaz. E kúriai végzést egyedül 2021. szeptember 30-án kelt hiánypótlásában említi, de érdemi, alkotmányossági szempontú indokolást itt sem adott elő. Az indítványozó kizárólag az első- és a másodfokú végzéssel összefüggésben terjesztett elő alaptörvény-ellenességre vonatkozó érveket. Arra vonatkozó érvelés hiányában viszont, hogy kifejezetten a Kúria végzése miatt ellentétes az Alaptörvény felhívott bekezdéseivel, a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt követelményének. A határozott kérelem hiánya miatt a panasz érdemi elbírálására nincs lehetőség.
- [11] 3. Mivel a kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. február 1.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3149/2021.

